

ZALÁN TIBOR

Hévízi ősz

*Mint elnémult dizőz
hallgat a kert
Madártalan már a hajnal
Kibontott hajjal az ösvényen
valaki lép
Hangtalan a köveken
Homloklebenybe ég a kép
Valaki ismeretlen
Eszembe jut hogy éltem
s szerettem És hangos volt
a kert is egykoron
A levegőben szálló puha korom
most leér És elér És kiír
Hévízi ősz Halott
akár az elnémult dizőz*

Apám

*azt mondta
a Göncölszekér bakján
Halálherceg ül*

*Ablakom fölött áll a Göncöl
és hallom ahogy hegedül
a sok cigány fönt
Súki halott népe
s a bőgő hangjára
fölsír a falu összes vénlegénye
Középen ő a vőfély
kabátja fekete vállán fehér szalag*

*S már ott vagyok én is köztük
halott bátyám vállának dőlve
vágatunk a semmibe
vagy bele a nagy mindenségbe*

Ajtó

*Bezárt ajtóra
pereg a virágszirom
Mögötte sírok*

Gratulálunk szerzőnknek, aki szeptember 21-én átvehette a Szép Ernő-életműdíjat!